

Wij danken de Heer om het rijke leven van

Dr Frans DECLERCQ

ORTOPEDIST CHIRURG,

echtgenoot van Mevr. Jacqueline DEMAN

Geboren te Wevelgem op 26 januari 1934 en
naar de Vader teruggeroepen te Zottegem
op 10 juni 1972.

Waarom werd deze bloem zo vroeg in
volle bloei geplukt ?

Uw wil geschiede, Heer ... maar toch gaan
wij gebukt !

*

« Alle dagen zijn goed om geboren te
worden,

Alle dagen zijn goed om deze pelgrims-
tocht naar de Vader te beëindigen ».

In deze gedachten verliepen zijn laatste
levensdagen, gekenmerkt door een karakter-
sterkte, die voor hem levenswil betekende.
Want grootmoedig heeft hij geleeden !

Een paar dagen voor zijn heengaan, vroeg
hijzelf naar het Sakrament dat hem zou hel-
pen lijden en dood te aanvaarden. Een
merkbare rust kwam over hem. Stil is hij
van ons heengegaan.

Bij het heengaan van zulk een schoon en
jong mens, welt een schrijnend heimwee in
ons hart op, omdat wij het stralend beeld
van een edel mens niet meer onder onze
ogen hebben.

De Heer had in hem de schatten van

Zijn goedheid uitgestort : hij was een ware
diepgelovige, 'n zachte en fijne man, 'n
gewetensvol chirurg, 'n verkleefde en in-
goede vriend.

Hij hield van schoonheid - soms vol
heimwee naar zijn West-Vlaamse Leiestreek -
en daarom was zijn leven zelf zo mooi en
schoon-menselijk : zich kunnen verheugen
om het geluk en de vreugde van anderen
en nog bijdragen om dit geluk te vergro-
ten, innig meevoelen wanneer tegenslag of
lijden ergens aanklopten. Zo was hij : ten-
ger van gestalte, maar groot van hart, on-
baatzuchtig zichzelf verloochenend, alles ge-
vend wat hij in zich had om zijn zieken te
dienen, een hard werker ! Zelfs als reeds de
ziekte in hem woekerde, was hij nog om
anderen bekommerd.

Een eerlijk mens : oprecht en rechthout,
bescheiden in zijn dienstbetoon, té ver-
standig om arrivist of ekstremist te zijn,
om te bluffen of te kruipen, te wijs om we-
relds of banaal te zijn.

Even vriendelijk was zijn schuchtere
glimlach, even joviaal zijn omgang met de
eenvoudigste mens als met belangrijke per-
sonaliteiten.

Mijn lief vrouwke, ondanks alles hebben
wij een zinvol en schoon leven gehad, wij
hebben genoten van de bloemen, die onze
kinderen waren, geduldig en met moed
hebben wij ook de doornen aanvaard. Wees
moedig !

Lieve kinderen, op de drempel van uw le-
ven had ik meer dan ooit bij u willen zijn.
Mama weet wat ik u zou hebben toever-
trouwd. Schaart u rondom haar, want nu
vooral heeft zij uw liefde nodig. Mijn lijden
offerde ik voor uw later geluk.

Goede schoonmama, dank om Uw kordate
steun !

Goede familieleden, Eerwaarde Zusters,
Waarde Kollega's, verpleegsters, medewer-
kers en gij vooral, mijn trouwe vrienden,
uw geluk was mijn troost, uw troost weze
mijn geluk. Dank voor het samen leven en ...
treurt niet. De dood is slechts een korte
overgang en kan ons niet schaiden. God
zelf, die Liefde heet, is de onvergankelijke
Thuis van allen die onbaatzuchtig lijveren
voor het geluk van hun medemensen.

Lieve Vrouwe, spreid Uw mantel van op-
beuring om allen die me liefhebben !

Getroffen door uw medevoelen, danken U :

Mevrouw Frans Declercq,
Mejuffrouw Inge Declercq,
Jonge Heer Frank Declercq,
Jonge Heer Kristof Declercq,
Jonge Heer Benedikt Declercq,
Mevrouw Achille Deman,

De familiën Declercq, Cottyn, Deman en
Cagnie.

